

Список літератури:

1. «Основи управлінського консультування» Шаніро С.А., Самрайлова Е.К., Вешкурова А.Б. – 2016р.
2. «Аутсорсинг» С. Єфімова, С. Ритіков, Н. Коник, Т. Пешикова - 2017р.
3. «Сучасні тенденції в управлінні персоналом» А.В. Дейнека, Б.М. Жуков – 2009р.

ГАРМАШ С.В., старший викладач, НТУ «ХП»

НЕПОТИЗМ ЯК РУЙНІВНА СИЛА НЕ ТІЛЬКИ ДЛЯ ОСОБИСТОСТІ, А Й ДЛЯ ДЕРЖАВИ В ЦІЛОМУ

На сьогодні викликає серйозне занепокоєння західних інвесторів гальмування, а іноді і повне згортання, задекларованих новою владою у 2014 році реформ, зубожіння широких верств населення та одночасне цинічне збагачення можновладців. Однією з причин такої ганебної ситуації, що склалася в Україні, є непотизм.

«Непотизм (від лат. *Nepos* – «родинне» або *nepotis* – «онук», «племінник») – надання родичам або знайомим посад незалежно від їхніх професійних здібностей. Різновид фаворитизму. Інша назва – кумівство. Походить від практики роздачі римськими папами прибуткових посад, вищих церковних звань чи земель близьким родичам» [1].

Ельвіра Молдован, старший науковий співробітник НДІ фіскальної політики університету ДФСУ, зазначила, що така практика у незалежній Україні – залучення до влади родичів, друзів та бізнес-партнерів – має цілу низку негативних наслідків. «По-перше, коли до влади приходять команда з родичів, братів, кумів, починається узурпація влади, усе концентрується в одних руках. Так виникає клановість, приватні інтереси переважають загальнодержавні. У таких умовах найлегше створити собі ілюзію царів держави. По-друге, так формується закрита еліта, яка приречена на самознищення. У таке коло осіб не вливається свіжа кров, нові ідеї та інвестиції. Деформована, закрита еліта не здатна об'єктивно управляти країною і виводити її на міжнародну арену. По-третє, формування клановості сприяє формуванню негативного іміджу, зростає недовіра народу та суспільне незадоволення. Та найбільше «кумівство» сприяє збагаченню кишень чиновників. Так завжди легше прокручувати незаконні схеми, прикривати один одного та «відмивати» гроші» [2].

Олігархічно-кланова система влади панує в нашій Україні на всіх рівнях, оскільки «... в нашій країні поняття «влада», «бізнес» та «кримінал» давно та надовго стали тотожними поняттями...» [3, с. 18]. Це стало можливим саме завдяки політиці непотизму, яка стала невід'ємною характеристикою сучасних українських реалій.

«Уся справа в українській ментальності. Кожна людина, яка отримує владу, буде зловживати нею, доки не досягне максимального результату на власну користь. Повторюю: на жаль, за непотизм в Україні немає відповідальності. Можна хіба орієнтуватись на статтю 364 Кримінального кодексу «Службове зловживання владою». Тоді з людини можуть стягнути штраф із подальшою заборонаю працювати

на відповідних посадах. Але це ще треба довести» [2].

У такій ситуації можна спостерігати наступну закономірність: людина починає ототожнювати себе з тією посадою, яку вона займає. Відбуваються деструктивні зміни самої особистості. І чим більш низький моральний та інтелектуальний рівень посадової особи, тим більшими є ці руйнівні трансформації. І це стосується вже не тільки особистості, а й країни в цілому, оскільки «...неможливо побудувати ефективну економіку без морального виміру усіх учасників процесу» [4, с. 193], якщо ми дійсно прагнемо зберегти гідний людський капітал – основу розвитку країни.

Список літератури:

1. Вікіпедія. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://uk.wikipedia.org/wiki/>
2. Біляковська Х. Експерт пояснила всі плюси та мінуси «кумівства» в українських реаліях. [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://expres.ua/digest/2017/04/14/237710-ekspert-poyasnyla-vsi-plyusy-minusy-kumivstva-ukrayinskyh-realiyah>
3. Гармаш С. В. Відсутність персональної відповідальності як мотиватор безладдя та беззаконня / С. В. Гармаш // Труды V-ої Міжнародної науково-практичної Internet-конференції студентів та молодих вчених «Стратегія інноваційного розвитку економіки України: проблеми, перспективи, ефективність» 20 грудня 2014 р. – Х.: НТУ «ХП», 2014 р. – С. 18-19.
4. Гармаш С. В. Оцінка соціально-економічної ситуації на основі аналізу статистичних показників (на прикладі України) / С. В. Гармаш // Вісник НТУ «ХП». Серія: Технічний прогрес і ефективність виробництва. – Х.: НТУ «ХП». – 2013. - № 66 (1039) - С. 190-195.

КОРОВІНА О.В., к.е.н, доцент Криворізький економічний інститут ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ГОРЛОВСЬКИЙ Д.Р., магістрант, Криворізький економічний інститут ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПОНЯТЬ «РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ» І «ЕФЕКТИВНІСТЬ»

В умовах вирішування шляхів подолання глобальної й національної фінансово-економічної нестабільності, невизначеності ринкового середовища, проблематика управління результативністю й ефективністю функціонування підприємств набуває особливої актуальності.

У науково-дослідницькій площині це виражається у розробленні багатьох концепцій і парадигм, які формулюють варіативність характеристики й понятійного апарату ефективності й результативності. Неоднозначність підходів до поняття «результативність» на теоретичному рівні призводить до його ототожнення з «ефективністю», «продуктивністю», «прибутковістю» тощо, а потім виражається і в розрахунках відповідних показників».

Поняття «ефективність» ототожнюють з поняттям «результативність», тому що в перекладі з латинської мови «ефективність» означає результативність, дієвість, продуктивність тощо. У стандарті ISO 9000:2000 поняття «ефективності» і «результативності» економічного суб'єкта розкрито через дефініції інтегральної